

Megjelenik e lap minden Vasárnap és Csütörtökön. Előfizetheti minden cs. k. postahivatalnál, a lapok kiadó hivatalához, címrendőlevelekben. Ára évi negyvenre 3, félévre 6, évre 12 pengő forint.

A lap szellemi ügyeit illető közlemények a szerkesztőséghez utasítandók.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

A Szentgyörgyvárosban, a Kendeffé háznál, 487. szám alatt.

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY

(HARMADIK ÉVI FOLYAM.)

Hirdetések minden négy hétre egy sor után 4 pkrért. Közvetlenül; folytonos hirdetésekért illő pcr elengedtetik. Mindenik hirdetésre 15 pkr bélyegdíj előre befizetendő.

A lap anyagi ügyeit érdeklők: u. m. előfizetés, hirdetések, reklamációk sat. a kiadó-hivatalhoz utasítandók.

KIADÓ-HIVATAL:

A Központozásban, STEIN könyvkereskedésében.

TAGOSÍTÁS.

Ha én valamely nagy uradalmak birtokosa volnék, egészen genirozna Erdélyben újból a tagosításról szólni; miután itt azon furcsa eszme terjedett el, hogy a tagosítás a nagy, és nem a kis birtokokok érdekében találtatott fel.

Furcsának nevezem ezt az eszmét; mert tökéletesen meg vagyok győződve, hogy miután a kormányintézkedések oda nőttek ki magokat, a hová kinőttek; bizvást minden nagy-ur zsebébe dughatja kezét; s midőn a tagosítás elméletét nem értő, s felfogni se tudó tömeg orditozza, hogy „le a tagosítással” minden nagy-birtokos vállat vonitva reá, kiálthatja, „banom is én?”

A dolog egészen ellenkezőleg áll, mint a hogy a nép gondolja; mert éppen annak all legnagyobb érdekében a tagosítás, a kinek legkisebb darab-földjei vannak.

A kinek nagy birtoka van, annak láb-földjei vannak, melyeket mindjárt váltógazdászattal alá foghat külön-külön; mert utóbbi kormányrendeleteknél fogva, igen igazságosan, senkise legeltetheti marháját másnak olyan földjén, a melyet amaz használni akar. Tehát egy nagy-birtokmost is vihethi a földkerekségén a legjovendelmesebb gazdaságot, a váltógazdászattal.

Ellenben a kis-birtok egy, két vécás, s tiz, vagy tán száz darabba szétszórta földjén, csak a legboldogtalanabb gazdaságot üzhethi; a mi trágyát nagy bajjal kihord keskeny földjére, annak javát az eső átmossa a szomszéd földre; ha valami jövedelmezőbb terményt akar vetni, mint a mit szomszédai vetnek, azt nem hordhatja haza, mert idő előtt mások földjein átkatlanoznia nem szabad; ha maga dolgozik vagy mással dolgoztat, órákat elfacsarog, míg egyik földjétől a másikig ér; s bizony jobb volna pedig, ha e facsargás alatt dolgoznék, vagy pihenne, hogy új erőt gyűjtson; — birtokában a szegény embernek sokszor a hegyet kell szántani, hogy mar-

háját szinte a manó viszi el, míg a régi módi ugar-rendszer szerint, legszebb földdarabja a völgyben ugarban hever; addig a nagy-ur minden esztendőben, egymást cserélő, s a földet nem soványító termények alá felhasználhatja völgyben teret fekvő láb-földjét; míg az oldalakon fekvő földeket, melyeknek gyakori művelése ölné a marhát, hat, hét esztendőben egyszer felszántatja, bevetteti jó hegyi lóher-félékkel, s lekaszáltatja évenként 3—4 veresen, s bevesz annyi takarmányt, mely többet ér, mint a mi azon föld, s az azt mivelő marhák minden évi kinzása után, ottan gabona alakjában valaha megteremhet.

Külföldön a legsilányabb helyen, például Steyerhonban is, ötven holdas birtok után a gazda bevesz kétezer pforint jövedelmet, habár a gabona nincs másfél olyan drága, mint nálunk; ellenben nálunk egy, ötven holdas birtokért nem adnak a legjobb falusi helyen is 200—240 forintnál több haszonbért.

És ez miért van?

Azért, mert külföldön majd mindenütt váltógazdászattal divatozik, tagosított birtokban; (mert tagosítatlan kis darab földekben ez kivihetetlen) és azért, mert váltógazdászattal kezelt birtokban a takarmány-termények nagy szerepet víven, a marhatenyésztés azonnal jó lábra áll; a gazda kövér és szép marhát állíthat elé szeméi előtt, s igába, vagy mézsárszékre három négy oly drágán adhatja el, mint mi azon marhákat, melyek horpasz oldalbordáikkal más emberek parlag-földein tengődnek. Én nem esodálkozom, hogy hazánkban a változtatástól félnek; sőt, megvalom, szeretem, hogy régi szokásainkhoz ragaszkodunk; ámde miután a jobbágyság felszabadult, s a nemesi birtok is adó alá esett, egyszerre régi szokásaink a gazdaszathban hasztalanokká váltak; egyszerre a föld legnagyobb részének jövedelmét az adó, és munkáltatás vette igénybe, a miért is mi többé a pusztá gabonamivelésre nem támaszkodhatunk; de kétszerezünk kell a föld jövedelmét a takarmány és ipartermények által, hogy koldus-botra ne jus-

sunk, sőt jöhessünk minél élhetőbb állapotba.

Miután pedig bizonyos, hogy a jobbágyság többé vissza nem állíthatik, s az adómentességről a kifejezett állambiztartási rendszerek szerént soha szó se lehet: oda kell iparkodnunk és úgy kell magunkon segítenünk, a mint más országok tettek, a melyek szintén elveszték jobbágaikat, s a status nagy terheit hordozták, még is jól megélköztük, és ur a földbirtokos, annyi birtokból is, a mennyit hazánkban kis birtoknak neveznek.

A tagosítás elleni ellenvételek legnagyobb része azon alapul, hogy hazánkban a váltógazdászattal nem ismerik; mert főként kisebb, s közép-birtok egy sines egy rendezve, miután tagosítás nem lévén, a kisebb birtokban a váltógazdászattal képtelenség.

Ezen circulus vitiosus miatt nincsenek példány-gazdászataink, melyek a józan felfogást tétleg capacitálják a váltógazdászattal, s észléra a tagosításnak is mulhatlan szükségességéről.

Nagyon kell örövendünk az orsz. Gazd.-egyletnek közelebből kitűzött pályadíj, melynek eredményeképp remélhetjük, hogy vagy egy ügyes tollu gyakorlati gazda-író oly kézi-könyvet szerkesztend, mely világot vessen a mezőgazdászati kérdésében feltűnő zavaros fogalmakra.

Addig is gondolkozzanak egy igazságról hazánkiai; jobb, ha kalangyainkat nem hagyjuk szanaszté a mezőn, hanem asztagba rakjuk, bárha így együtt egyszerre mind eléghetnek; jobb, ha valamely nagy malomkövet tiz ember egyszerre billent tovább, mint ha azt ugyanazon tiz egyenként hasztalan próbálgatja; bárha megtörtenhetik, hogy a kiszalasztott malomkö mind a tiz embert egyszerre megsértetheti; jobb, ha a kévéket egymás mellé sorba rakva csépeljük ki, mint ha külön-külön pufakolnánk minden kévét; — és így bizonynyal az is jobb, ha szertesztet fekvő földjeinket összevonva, tagosítva egymás mellé, egy húzamban mivelhetjük, gazdagítjuk, s szemünk láthatárában felfoghatjuk mindazon lehető hiányt s teendőinket,

— bárha megtörtenhetik, hogy a jég így egyszerre veri el földünket. A mi pedig ezt nézi, miután a biztosító-intézetek teljes bőséggel elterjedtek, a jég-verés az ügyes gazdának nem csinál igen nagy aggalmat.

A mi a tagosítás kivételét illeti; arra csakugyan hazánk értelmes kisbirtokosai is már meg vannak érve; állatták, hogy az anyatermészet mindazon áldásából az ész és szorgalom után a magyarnak, oláhnak, száznak is éppen úgy illik részesülnie, mint a belga, német, vagy angolnak. — A mivelélemből tömeg e kérdést csak akkor érti meg, mikor látja, hogy mely üdvös annak eredménye; s miután a köznép millióinak éppen most a status ingyen adja a földet, joga is van a statusnak, azt úgy rendezve adni át, a mint legcélszerűbbnek látja; következésképp ohajtható volna, hogy a jobbágyság-birtokok mulhatlan tagosíttatása mondatnák ki akkor, mikor az állam legmagasabb törvényhozása, ezen birtokok sorsa felett a végső intézkedést megteendi.

Dózsa D.

BELFÖLDI LEVELEZÉS.

N.-Enyed, jun. 17. — A ref. egyház évi sz. szinatja egyháznak javára, iskoláink, nemzeti-gyűlésünk virágzásáért tanácskozándó gyűléstől városunkat tisztelte meg, mit városunk s egyházvidékünk (dicsőségére legyen mondva) azzal köszönt meg, hogy örvendező és lelkes fogadtatásban, ellátásban részesít. Oly asztalt adott, milyenre legidősb esperesek se emlékeznek.

Negyvenöt év viharja szaladt városunk fölött rombolva át, mióta utoljára volt e szent inepünk. Gond s időtől öszültek az akkor játszó gyermekek, fardat egyházvezénylők sokan, kik akkor itt mohón szedék a „pajkos deákélet” örmövirágait. — És Istenem, azóta mennyi változás! Mennyinek volt oka, a szószeben egy könyvet szétmorzsolst kedves főpásztorunkkal, az emlékeztet könyvet hullatni.

Jun. 12. Bodola S. fardhatlan főpásztorunk útja e vidéken, mely egykor övének volt szerencsés mondan, egész diadalmenet volt; mindenütt tisztelgető, örvendő néptömeg, diadal-ívek, szónoklatok, derült arcok, forró szívek fogadván őt. A „két fűzfánál” b. Kemény István várta szép szónoklattal. „Többen jöttünk

E M M A.

Regény.

Irta gróf LÁZÁR KÁLMÁN.

I.

Harmadszor csöngették...

A Bécsbe induló Árpád nevű gőzös, sötét füstfelhőt hajtva ki keményéből, zakatolva indult el.

Az utazók a fődélzet sátorzata alá gyűlöltek s vindor társalgásuk szintoly derült képét tünteték föl az életnek, mint a minő mosolygva árasztá szét ama májusi reggelen a nap sugárözönét.

Egyetlen utazó volt, ki nem vegyült a mulatók közé, hanem a karzatra támaszkodva, mélan tekintett a habokra.

Kellemes külsejű, mintegy huszonhat-huszonnyolc éves férfiú volt ez. Komoly tekintete, fénytelen szemei, s a lankadság, mi arcán előmúlt, mutatták, hogy élte jobb részét már leélté, s a jövőben mitse remél. Olyan volt, mint gabonaföld, melyről ért kalászaivalegyütt a még zsenge virágokat is learatták.

Néhány utazó valódi telivér kisvárosi impertinentiálai vizsgálata a különözt, ki elég merész volt, társaságukat számba se véve, attól különválni.

Az ifjú is észrevehé, hogy figyelem tárgya lön, s mintegy önmagával küzdve igyekvé legyőzni melátságát.

Tekintete végigfutá a körülállókra, s azon perezen állapodék meg egy finom izléssel öltözött uracson, midőn a hölgyvendégek egyike eként szólt ahhoz:

— Megvallom, érdekel. Részvétre gerjeszt a mély bánat, mi arczáról leolvasható.

— Előtem se közönyös ezarcz, — viszonzá

a megszólított; — várjon csak nagysád... úgy rémlik előttem, mintha valahol már láttam volna... egy igen szerencsétlen ismerősöm; de mégis csodálom kell, az sokkal fiatalabb.

— Ah ön még kíváncsiabbá tesz.

— Ohajtja nagysád tudni kilitét? megszólított.

— Nem, nem. Ki tudja, nem sérténé-e az őt.

— Sőt, úgy hiszem, szívesen venné megszólításomat; mert ha nem csalódom, az emberek vizsga tekintete már is terhére vált, s attól menekülőnd, szívesen vegyülend a társalgók közé.

A dandy egyike vala azon szerencséseknak, kiknek kedvéért látszattik földgömbünk termelvé lenni; kik olyannak veszik az életet, a minő; kik előtt a mély érzés neveltséges, a világlájdalom pedig az; örülés csalhatlan jele; kik, daczára a mondottaknak, változatosság kedvéért néha mélyebben hatolnak az érzelmek világába, hanem talajt veszve, göröcsösen kapaszkodnak a köznapiaság üstökébe, mint mely vízben furdó leányok a part fáiba, — de mégis új kísérletet tesznek; mert gyönyört lelnek abban, olyszerűt, mint a ki álmlában egy előtte ismeretlen világban bolyong, s ébredésekor gyönyört érez, hogy azt látta és hogy az nem való.

Szabolcsy ilyen lévén, természetes, hogy nála nem azon hatást tevő az ifjú, mit a hölgy-nél előidézett, kinek kíváncsiságába részvét vegyült, vagy, helyesebben mondva, kinek a kíváncsiságot a részvét idézte elő. Ő egyszerűen egy epedező bukkot szerelmest, vagy vagyont vesztett uracost velt látni benne, és ezen magyarázattal tökéletesen beírte volna, de a hölgy kérdészködése által figyelmesebb lévén, észbe ötlött, hogy volt egy ismerőse — úgy nevezett jó barátja, a ki főleg rossz szeszélyében fölötté sokat hasonlított a szenvedés e kandidatusához.

Azonban az a jó barát pár év előtt még viruló kinézésű ifjú volt, ez pedig egy megtört férfiú, kinek fonnyadt arca tiz évi dözölés vagy élet-hosszu szenvedés helyegét hordja magán, mi Szabolcsy tévedéséről jóformán meg is győzte volna, de más foglalkozása nem lévén, s a hölgy tudvágyát kielégíteni ohajtván, aristokratikus könnyűséggel fordult feléje.

— Ön e szép vidéket bámulta, — szólt hozzá; alkalmasint először látja ön azt.

— Igen jól ismerem e tájat, s igazat szólva, nem szépsége vonta magára figyelmemet, hanem az emlékezet multamra, mit látta földézett emlékezetemben.

A megszólított önkénytelenül, mintegy akarat ellenére, ejté ki a végzavakat.

Gróf Szabolcsy ajkain mosoly vonult el. Sajátosnak tetszék előtte e nyilatkozat, mi véggépp meggyőző a felől, hogy álmodozóval van dolga, ki önmagának keverti a keserű italt. Nem akarva elmulasztani e jó alkalmat, tréfát akart magának csinálni s hasonló hangot nevelgyezve, bolondá tenni az ábrándozót, nem rosz indulat — csak tréfából; hanem egy fűrkésző tekintet ismét visszaidézve nagyvilági értelemben vett barátjának emlékeit, habozóvá tett. Becsületére meg kell vallanunk, hogy, mint lovagias ember, habár tréfát is akart üzni a képzelt érzélgével, de az okkal szenvedőnek fájdalmat okozni nem akart, s épp azért elhatározta ovatosan járni el tapogatózásaiban.

E folyam, ez utazás, s megvalom, ön látta is egyesül, hogy engemet is multamra, de különösen egy barátomra emlékeztessen, mivel ezelőtt mintegy két évvel, ha nem csalódom, ugyanezen hajón utaztam Bécsbe. Ő akkor szép nevével külföldre utazott.

Az ifjú ember mely, fűrkésző tekintetet vetett a grófra, azután összehuzta szemöldeit, mintha multja emlékei között egy képet keresne,

ez percig tartott s utána roszul rejtett zavarral szólt:

— Egy barátja?...

— Vagy ismerősöm, a mint veszszük; szorosh kötelék, igaz, nem csatolt hozzá, azonban jelleme, érzelméi söt szeszélyei is érdekessé tevék előtem s baráti érzelmek ébresztének föl bennem iránta. Midőn őt megpillantám, őt véltem viszontlátni s megvalom, még e percben is...

A zavar, mit e szavak az idegen arczán előidéztek, bizonyítékul szolgált a grófnak, ki élelnebben folytató:

— Ha emlékezetem nem csal, úgy... igen, ön hangja... ez arcz, mi halványabb ugyan, de a vonások... Én alig csalódhatom, Leo ne jászad tovább a rejtélyest.

És szívélyesen nyujtá kezét.

A megszólított arczán neme a habozásnak volt egy percig észrevehető.

— Bocsnát, uram, engem nem hívnak Leonak, viszonzá végre.

— Ne nehezteljen ön, tévedésemért; azonban a hasonlat meglepő, de ön szavai meggyőznek, — tévé hozzá oly arczkifejzéssel, mintha mondani akarná: „te bolondá akarsz tenni.”

— Ön ismerőse talán politikai menekült s azért teski fel róla, hogy oly rejtélyes.

— Inkbá volna az; a politikai menekültnek van még egy vágya, reménye. Szegény Leo, ő számúvra van azon világból, melyben mint gyűűveg gőzca a napsugarait, egyesít minden vágat. Ő igenis mély érzelmű volt, mi nagy szerencsétlenség, és szerelmű öszpontosítá minden ohajt, s midőn látta, hogy a nő, kit imádot, nem érdemes szerelmére, akkor se mondott le róla.

(Folytatjuk.)

volna előbbé főpásztorunk, szült egy helyen, de nincsenek; oh lásd a könyvet, a gyászt, nincsenek, elveszték űk! „Kocsija előtt nemzeti öntőnyű lovagok vágáltak, kocsik hosszú sora kísérté, üdvözlétek, éljenek fogadták, és szál-lásán a kis leányok szavaltak, kiket főpászto-runk ő fötszitelendősége érényre intve megál-dott. Majd a papikar tette nála tiszteletét, mit az ifjuság énekharának idvezlő hangja váltott fel. Mindenki hozzá vágyott, róla szolt.

Jun. 13-kán reggel, a kikéredés után, fel-szentelendő papoknak (számszerint hatnak) vet-te számba bizonyítványait. Megkondult a ha-rang, a virág-girandole és koszorúkkal ékített templom mar fuladásig zsúfolva volt. Az ifju-ság öszhangzóan énekharának megszűnt hang-jaival, fötszitelendő püspökkel helyettesítve Bodola Sámuel ur mondott megható imát. Mindenki azt a valódi püspöki arcot bámulta, s vont hozzá mindenkit tisztelet és szeretet. Megraga-dó volt, mikor az ősz pásztor megáldá a népet, lelküket égbe ragadta, s a mint a cs. k. folsé-ges apostoli uralkodó házért imádkozott, szá-vaival az Ur trónjához szállt. Ezt követte ko-lozsvári lelkész Vadas J. gyönyörű beszéde... azután a főpásztor szónokolt, lelkesen az egy-ház és iskolák érdekében; elnök J. T. Hege-düs J. tanár kértett egy párt, s a reggeli isen-tizületnek vége volt. Ezt a legfényesebb ebéd követte. Voltak toasztok. M. Tisza T. T. Basa M. és Péterfi J. József eszperesek ajkairól a püspök h-ért, a zsinatért és a fejedelemtől. Délután gy.-monostori lelkész T. T. Hori Farkas beszélt életből merített igazságokat, a házasa-g szükségese voltáról és szentiségéről.

Jun. 14-kén szavazattöbbséggel a rég ürről „generalis notarius“-ságot kolozsvári lelkész és hittanár T. T. Nagy Péterrel szemben, gálfalvi lelkész, eszperes T. T. F. Fogarasi János nyerte el, kit kis körében a hivatal keresett föl. Ha csak egy van és lesz, ki azt mondja, s bizonyítani fogja, hogy nem elég erős vállakra van téve az egy-ház gondja, én visszalépek, szolt a tudomá-nyos, szerény férfi és szavait a közméltánylás követte.

Jun. 15-kén gr. Kemény Sámuel (ki itt magát elemében találja s szokatlan jókedvű) az áldozatgazda nagy honfit, este, mikor a leg-tisztább érzelmeknek hangja szolt, a helybeli tanoda ifjuságának énekhará idvezelte; a gróf örömet fejezte ki e meglepetésén, s buzdítva az ifjuságot a tanodát régi virágzásba hozni... ezzel rázúdult az éljenek hosszú hangja, majd szinte félfélig szolt a város zenekara s a har-sogó üdvözlő szavakat a tisztelt honfit.

Jun. 16-kán az egyházat mindenki, a föl-szentelő püspöki beszéd hatása, a mükedvelő zenetársulat templomi darabjainak magasztos-sága, a folszentelés nagyszerű szertartása és a püspök h. ur megáldó könyörgésétől elbűvöl-ve, hagyta el. Az ezt követő ebéd nagyvitala mindenkit meglepett, s még jobban az ezen este az ev. ref. egyház kebelében lévő leányis-kola javára tartott dalidő fényessége, népessége. Egyik leány szebb volt mint a másik, egyik ifju csinosabb volt mint a másik, s legbecesebbek, legkedvesebbek azért, mert magasztos czélelt hevültek, fáradtak és melegegtek. Ki volt a bál-királynő? Mindenki! Különb is mint specu-láló egyén, legtöbbet azon örvedtem, hogy az egyház tisztja jóvedelme 130—140 pförnt volt. Adjon ennek az ég gazdag szellemi ka-malat!

A figyelmet nem farszotom tovább. Követ-kező levelemben a zsinati gyűlések határozatairól írok. Addig is legyenek áldottak körünk-ben, a lelkes egyházi férfiak, kik jöttek az Ur nevében!

Árkos, jun. 14. 1858. — Tisztelt szerkesz-tőség! Május első hete óta mindig esős időjá-rásunk vala, tegnapelőtt is a rendszerinti eső-fellegek kövéredési kifejlődéssel nyugatról kez-dének előtűdni, mégpedig forró meleggel, fenyegető alakban, mi irítottunk is tőle; de föl-kelt a keleti szél, a fellegeket, minthogy fu-tása földszintes fekvésű vala, visszatartoztatta, főlebb emelte s elsoványította, migam azok szeimeink elől estére eltűntek. Tegnap gyönyör-ű vasárnapunk volt, május 2-ka óta a másod-ik. Esőnek tehát elég volt, melynek nyir-kával az első kapálás és ugárlás bevégeződnek. Közben egyszer Árkost találta kevés jég is, de egyébként nem ártott, mint némely rozsfőnek, új kenderszálnak és gyümölcsbimbóknak. Na-gyon jótékonyul hatott a sok eső minden ter-ményekre. Háromszék e szerencsének külön-ön örvend buzájában és minden tavaszi gabo-náiban. A rozs nem tudta így a téli nagy csökkenést kielűlni; sok hiánnyal kellett ma-radnia. Mondják, hogy Bikszád és Dálnok táján ártalmash jégessé járt volna. De a háromszéki termés jó reménye mellett a gabonák piaci ára mégis szemlatomást emelkedik; minek oka az, hogy az erdővidéki, udvarhelyszéki és fogaras-földi hiányt a brassói nagy piacnak érezni kell, igen még némi oláhországi hiányt is.

Ad vocem: „Oláhország.“ — A háromszéki székiységből a bevándorlás Oláhban annyira megkezdődött, hogy a bukaresti népes ev. ref. megyét I. Kóos Ferenc lelkész ur ugyan el-győzi sok bajjal kezelni, de a körüli falvakban elszórt bevándorlottságból szaporodásra nézve még egy papi állomás felállításra szükségessé vált, mi is, mint hallik, az illető superinden-tiánál sürgettetik. Csak egy év óta nekem is több halgatónak vándoroltak be oda; vagy mint mesterinasok, vagy mint csupa napzsa-mosok jelennek meg az oda bevándorlók.

Gabona-ár S.-Sz.-Györgyön, köle pengő-ben: Tiszta búza 6 ft 24—6 ft 48 kr. Elegyős 5 ft 12—28 kr. Rozs 4 ft 48 kr. Törökbuza 4 ft 48 kr. Haricska 4 ft 48 kr. Zab 2 ft 24 kr. Bikkencs-árpa 3 ft 32 kr.

Az itten keletkezendő Gazdasági-egylet szá-mára tett aláírásokat az illető brassói kerületi cs. k. hivatal oly buzgalommal fogta fel, miképp megrendelte, hogy a népesebb és jövedelme-sebb községek közpénztárai a 6 pförnt aláírást háromszorosan, a községek kétszeresen, egy-szeresen pedig csak a legkisebb községek fi-zessék évenként.

Megemlítek három természetjártékot, mint ritkaságot: 1) A s.-sz.-györgyi járásbani lé-lekszáj összeírásának tisztelt vezetőjétől érte-tem, mint összeírási hivatalos adatot, hogy Angyaloson egy asszonynak van 6 pár gyer-meke, kik hatszor születtek, mint mindig ikrék. 2) Kilyénben egy tehén három borjuzott egy hassal, a borjak mind jól ki voltak fejlődve, de mind is halva születtek. 3) S.-Körspatakon egy szép ügyes kancának oly csikója született, melynek első lábai, bokáján alól, be voltak ha-olva, ki nem hajthatók; mondják, hogy még egyszer hasonló csikó szült.

Kiss Mihály.

KOLOZSVÁRI NAPLO.

== Mind a mellett, hogy lapjaink kiadó-hi-valatunkban mindig a legnagyobb pontossággal tetteink postára; különösen Magyarországról, s kiváltság Pestről csaknem hetenként kapunk reclamatiokat, lapunknak részint rendetlen ér-kezéséről, részint teljes kimaradásáról; sőt egy pesti szerkesztőtől éppen azon kétségbeesett felszólítás jött hozzánk, miképp ezután küldjék lapjainkat havonként az ő költségén szekérsos-tán. Képzhetni, hogy az ily tapasztalat mily jól eshetik nekünk, miután pontosan elindított lapjainkra már egyszer a posta és bélyeg-adó kifizették. Ohajtandó volna, hogy a tisztelt pos-tahivatalok vennék lelkükre, s vétünkön kívül ne kívánnának minket folyvást compromittálni, s egyszerűsind a lapok utanküldésével káro-sítani.

== A minek hiányáról emlékeztünk, a főte-reni seprerítés közlebről egy párszor öntöz-tetéssel hajtatott végre. Ezt dicsérettel emlit-jük meg.

== (Selyemtermelés érdekében.) Az ismeretes kolozsvári selyemtermelő nő, Balogh Mária, kinek lakása itten a barom-piacz 419. sz. alatt, most is folytonosan üzi selyemtermelést; mely után a párisi v.lágkiállításról is dicső óklevelet nyert volt. E nő állítása szer-int a selyembogarok pusztulásának, mely fő-kint az olasz tartományokban uralkodik, okát fölfedezte, s azoknak, kiknek gubón betegség mutakoznék, szolgálatát ajánlja. Fölkért egy-szersmind értesitenünk a selyemtermelőket, hogy ő a gubókát a bécsi árjegyzék szerint az idén is bevásárolni, valamint a tulajdonos számára mérsékelt díj mellett, fonó intézetében a sely-met lemotálni s fonatni ajánlkozik. Ezen ér-tésítést átvételére az erdélyi lapok t. szerkesztői fölkértek.

== F. hó 21-ke délutánján a hidutczai, egyik istállóban belőlől tűz ütött ki, de a városi erély tuzoltó intézkedés gyorsan elfojtotta. A ha-rangok kongása eltölté az utcákat megrémült tömeggel, mert városunk e pontja legbokro-sabbán látogataltak a tüzvészöl. Városunk kö-zelében, mint halljuk, egy szeszgyár is leégett, mely csakis pár hó előtt biztosított, s most már nehány ezer frtg van igénye. Ha most azon rőpiratra emlékszünk, mely Rehák ur tol-lából szétküldetett németül a magyar nemzethez, melynek célja, ugylászik, kimutatni, miképp Magyarhonban elég biztosító-társulat létezett már, s így a magyar bizto silő társulat fel-leseges volt, csak újból ellene mondhatnk ez állításnak. Ha nem is volna jelszavunk, „éllyen a verseny“ nem csodálhatjuk eléggé némely megbizott írók föllépését, kik mindent elmon-danak, de azt nem, hogy az eddigi nem kölcsö-nös biztosító-társaságok annyira túlterhelve vannak biztosításokkal, hogy tőkejük e biztosít-ások mennyiségéhez képest majd mi kezességet se nyujt; hogy vannak társaságok, melyek ha biztosításuk 1/10 része elkárosulna, minden tő-kejükkel se bírnák fedezni. Valamint szánnók a kereskedő-házat, ki összes vagyonát egy ha-jóra tenné s elvesztené: ugy azon hiedelemben vagyunk, hogy minél több biztosító-társaság müködik a hazában, a verseny és biztosítók an-nál nagyobb.

* Az urbérkárpótlási ügyek meneté-ről Erdélyben, a szbeni hivatalos lap egy ki-

mutást közöl, melyszerint a kárpótlási pénz-alapnál folyó évi május hó végéig összesen már 10,899,349 frt 30% k. r. lön folyóvá téve.

== A miről nem régen szbenilevélünkem-lekezett, vettük Sigéus Károly urnak Wohl-gemeine Rathschlage über den Nutzen der Se-gragation der Huteiden, Walder und Rohr-schlage des Forst-Patentes und der Commassa-tion s.b. czimu, és a kolozsvári Gazdasági egy-letnek dedikált munkáját. A mű kellő csinal-va kiállitva, s felvilágosító táblázatokkal el-látva, ára 30 kr. p. p. Midőn e műről illetékes egyén emlékezett meg lapunkban, czélszerűnek véltük a közfigyelmet erre vonni, s annak a ha-zai minden nyelvekre átfordítását ajánlani, azon eseten ha ezen dolgozat czélképesnek mutat-kozik. Előszertettel is nyultunk e munkához, s bárha nyelvezetét nem találuk népiesnek, nagy részvétel olvastuk jó darabig; de az egé-szet lapozva, az író nézeteiben nem oszlozha-tunk, ő a tagosítást a mostani határ-fordulók szerint kívánja érvényesíteni, s a közlegetők kérdésében a már is eléggé kizsákmányolt bir-tokosságnak még nagyobb áldozatait kívánja igénybe venni. Lapunk ezen kérdésekhez s ta-lán ezen munka írójának nézeteihez is tüzetesebben fog szólni.

== A mint a „M. Sajtó“ bukaresti levelezője írja: gróf Mikó Imre ő nmga hus z darab cs. k. a r a n y a t k ü l d ö t t a z o t t a n i r e f. e g y h á z e l l ő j á r ó s á g k e z é b e, e g y o t t a n é p i t e n d ő i s k o l a s e g é l y e z é s é r e.

== Vettük idős Dumas S. „Cecilia“ czímű regényét, magyarra fordítva, „Bereczk Béla és Hang Ferencz“ urak által, (ára a két kötetnek 1 frt 20 kr. p. p.) Általában, a mint már megje-gyeztük, mi a szép-irodalmi fordításokat csak akkor pártoljuk buzgalommal, ha azok a külföld remekait hozzák, s hazai termékeinkkel egy-niveauban álló művek nem sorítják háttérbe olcsóbb kiállithatásuk által, a hazaiaknak kelen-dőséget s közreadhatást. Ceciliát ily remeknek nem mondhatjuk, bárha nem tagadjuk, hogy az kedves olvasmány. A fordítók tolla elég csinos, nyelvezetük elég szabatos, s ohajtandó, hogy az eddigieknél klasszikusabb művek áttételében fáradozzanak.

* P. Szathmáry Károlyt, termékeny regény-írókat — mint a „M. Sajtó írja, — a mármaros-szigeti főgymnasium tanárává választotta.

== Len h o s e k o r v o s t u d o r é s t a n á r u r, a szarvasi nemes orvosi egylet tiszteletbeli tag-jának kinevezetett.

* Szolnokról írják az A. Allg. Zsignak: „A hannoverai királyságból 70 főnyi kivándorló csapat érkezett közelünkbe, s megtelepültek Kengyel pusztán, hol 50,000 pförnt 330 hold földet vettek, várán hazajököből még több jó-vevényt. A települők köházakat építenek, s föld-jeiket saját módon művelik, mit a mi „indolens“ népünk fejét facsargatva bámul.“

* A „Kalausz“ ismeretterjesztő és szépiro-dalmi lap, melyet eddig Boross M. szerkesztett „a nép jöllétére“ (de a melynek mi, közbe-lygen mondvá, csak első hat számát láttuk) új programot bocsátott ki, aláírva Kubinyi La-jos felelős szerkesztő által, kinek a „Magyar Néplap“-ban igen érdekes czikkeit olvastuk.

* Az országos magyar kertészeti társulatnak eddig már 791 rendes tagja van. A részvény egy évre 3 pförnt. E társulatnak az alapítványok kamataival együtt 1473 pförnt évi jövedelme van biztosítva; közlőnye az ügyesen

KIRÁLYI JUTALMAK, ÖSKORUNKBAN.

A keresztényen lett magyarok második nagy királya László, 18 évi uralkodása alatt jeles vi-selete, a megyéknek tett gazdag alapítványai, új törvények kiadása, szerencsés fegyverre, had-törő vállalatai, az ország határának megjelölése és megerősítése által dicső érdemet vívón ki magának, nagy nevet az országnak, és hirt a magyar kardnak, emléke az utódoktól tisztelet-ben tartatott. Tiszteletük bemutatásának más nevet nem tudtak adni: a szentek közé sorozták.

A pogány korban azok, a kik hasonló érde-met szereztek fel istennek kereszteltettek. Második Géza fia, harmadik Béla, a két nyug-talan elméjű III. és IV. István és II. László nyo-muk után a pártviszály által már éppen meg-tépett, megrongyolt országban, a most ösze-forrt nemzet által királylyá választván 1173-ban, nemcsak karral tudta védni a hon határait, hanem kifejtett erővel a zavaros változó kormá-ny alatt megszorodott utonálló rablókat is meg-fenyítette, szűkebb körbe szorította a közben járó rögtönbírósság föllállítását által. Béla király léptette elibe azt is — mint a magyar udvarnál más simítottabb királyi kört látott herceg, hogy ezután egy tyuk vagy lud pörét ne rohanjon be minden mérges asszony — a mi eddig fennállt — mint most a falusi biróhoz, a király elibe, hogy ott egymás szeméit kivájják, hanem panaszukat írásban mutassák be, azokra ő is írásban adott feleletet; látszik, hogy értett az íráshoz; ismer-szett, hogy a konstantinápolyi császári udvarban sok időt töltött.

Béla országása alatt a hon fölött ismét ki-tavaszkodott; Árpád kertje szépen kezdett virá-gozni. A jó, mivel király szívét ezen látvány

édes érzettel töltötte be. Elgondolkodott munka-üres óraiban a múlt képén, s visszaemlékezett nagyatyja nagybátyjának, László királynak tet-teire, vallásos életére és erkölcsére.

A nagy király tettemei Váradon nyugodtak. Béla, a szentséges atyjával közölvén szán-dékát, Váradra utazott, s a sirházat azon kolos-tor falai között, melyet László építtetett volt, megnyitotta, hogy a porló test ismét láttassék még egyszer azon a földön, azon néptől, me-lyet ő örökös bászatra csak oly rövid ideig bol-dogíthatott.

A koporsó felnyitására kézműves igényel-tetett.

Tékus, a Dénes fia, előhívatott.

Azon időben a magyar nemes szégyenlte kézművesiséget tanulni; azta parasztok, a jobbá-gyok folytatták. Elég dolgot adott a hon me-gtartása, melynek kívül-bélül annyit ellensége volt, mint a hangyaboly.

— Micsoda nemzetből való a te eredeted? szölitotta fel a kézműveivel előállt mesterem-ber a király.

„Isten tudja, uram király, a sok közül, me-lyek ezen országban laknak, — felelt Tekus, annyi igaz: hogy csak a magyar nyelvet értem s a keresztény vallásban neveltettem. Atyám „Dénes is ezen hitben vénült meg!“

— Nem telnek vagytok?

„Arról mesterségünk tehet bizonyoságot.“

— Magyar nemesek! halljátok, mit mond királyotok! Ezen ünnepély oly nagyszerű, a minő csak századok mul-ta történhet meg is-mét. Nemzetünk életében ez a harmadik. Első, midőn a honfoglalók után, az alapító István atyánk soroltattak a szentek közé, a másodikat László ösünk ülte meg 1083-ban, egy századdal ezelőtt, Imre herceget és Gellért püspököt szá-míttatván a keresztény vallás körüli bokros ér-demeikért, a szentek közé. Mi szerencsések va-

gyunk most 1192. annak kinyerésében a pápa ő szentségétől, hogy a ki mások érdemeit méltá-nyolni tudta, annak érdemei ne enyészének el vele a sirban, hanem örökre éljenek.

„Éljenek!“... hangzott az ezreket megha-ladt tömeg egyesített ajakáról.

A király folytatta.

— Kézművesünk nem nemes, s egy oly ki-rály, a ki mai napon a szentek közé soroztatik, a ki oly sok nemes emléket hagyott fenn maga után, méltó arra, hogy koporsója nemes kezek által nyitassék föl.

„Méltó!“ vizhangzott a tábornyi sokaság egyesített ajakáról.

— Ezennel a kalocsai érseknek, mint titkos kamarásunknak, megrendeljük, hogy Tékust ma-radékról-maradékra a magyar nemesek sorába iglassa be: a káptalan vegye ezt tudásul. Hogy pedig magyar nemeshez illő házat tarthasson, arról is gondoskodunk: jutalma három helység.

„Éljen Béla király! éljen a kegyes jutal-mazó!“

Tékus oda borult a király lábaihoz, magas kegyét megköszönte, s ajánlotta, hogy ő s ma-radéka se fog a magyar nemességnek gyalázat-jára lenni. Azután börsurczát félrehajította.

A koporsó 97 év múlva felnyitott.

Az érsekek, püspökök a szent functiót meg-tették. László király a szentek közé soroztatott.

Koporsójához nem volt szabad paraszt kéz-nek nyulni; azon időben a nemesség és pa-rasztság közt kemény válaszfal emelkedett.

Igy jutalmaz a háladatos, nemes kebel.

II.

1308. évben egy magyar nemes család fia, Sénis Péter, kinek szülői a királyság felett vi-szálkodó polgári háborúban véginségre jutottak, az erdélyi vajda fogságából kiszabadulván, Otto

koronát vesztett királylyal Bajorhonba utazott; egy titkos ösztön vezette őt, a szellem, hogy tapasztaljon, tanuljon, s tudománya által ho-nára hasson.

Az ifju Péter vágyát nem elégítette ki Ba-jorhon. Elvándorolt onnan a művészetek nagy-szerű hazájába, Olaszországba, ott végig bámulta a Cato, Brutus, Antonius, és a Caesarok városát, s a művészek teremtményeit. Lelkén ragadta meg őt az a sok ragyogó példány, melyekkel minden szögletben találkozott: a szobrászathoz nyult.

Miután gyakorlottságot képzelt magában, keblének ösztönét követvén, visszatért ide, ezen akkor művészet-szegény földre.

Robert Károly, az olasz művészettel és szel-lemmel ismerős férfi, ilt akkor a magyar kirá-lyi székhén, s hallván a Sénis Péter utazásáról, őt az udvarhoz Visegrádra hivatta. Felvizsgálása alatt észrelelt a pompás királyi udvar. Sénis tette a legremekbű vésű-nyomokat, ő rendezte a termek és kupok olasz izlését.

Dózsa Farkas Tamás, Károly királynak ma-gyar földre tett legelső lépése óta legbuzgóbb hire, követője, hujdoklásában uttársá, győzel-meinek vezetője, utóbb erdélyi vajda, azon gon-dolatra jött, hogy mily szépen venné ki magát ez az Erdélyország, ha Havasalföld is hozzá lenne kapcsolva! a vajda is nagyobb ur volna, mint a szék Erdélyben. Nem szűnt meg tehát a királyt arra ösztönözni, hogy az oláhországi vajdát támadja meg, s birodalmát szorítsa Er-délyhez. Bessaráb Mihály megértvén a Tamás szándékát, semmitse mulatott el, hogy a ma-gyar királyt ezen erőszakosságtól elfordítsa. De a szövetséges vajda fáradozásai, ajándékozásai mitse használtak. Károly 1330. dicsvagyó ha-dát megindította.

Székelv Adam.
(Folytatjuk.)

szerkesztett „Kerti gazdaság“ mely közelebbi számának egyikében indítványozta, hogy egy „Kertészeti naptár“ is állapíttassék. Ennek helyeslést azonban olvasóitól várja.

* A szebeni hivatalos lapban az ottani tanácsnak egy jelentését olvassuk, miszerint felsőbb rendelet következtében máj. 10-én a k. szabadalommal ellátott Bucherféle tüzoltó-szer hivatalos vizsgálat alá vétetvén, e különös találmány (tüzoltó-adagok névezet alatt), melynek tartalma az épületben, hol tűz ütött ki, meggyújtván, oly légkört képez, hogy az a lőpor vagy más hasonló durranó anyagok kivételével, minden másnemű tüzet kiolt, — a legcélszerűbbnek találtatott.

* Szontagh Gusztáv cs. k. nyugalmazott százados és a magyar akadémia rendes tagja, 65 éves korában, f. hó 7-dikén reggel Pesten meghalt. E sok ismerettel bíró tudósunknak a magyar irodalom egyik legszorgalmasabb munkását veszté el.

* A Karácsonyi Guido ur által alapított drámai jutalomra (100 arany) először csak vigjátékok küldendők be versenyre. A jelölés névrajtával levéllel ellátott pályaművek kézírata tudóstársasági titkár Toldy Ferencz urhoz küldendők be. Beküldési határidő 1859 február 2-dika. A verses forma a műnek nagy előnyül fog tekintetni hason-, vagy közel-hason becsü társai fölött.

KÜLFÖLD.

Törökország. — A dolgok állásáról Montenegróban írják Mostar-ból a „Tems Ztg.“-nak: „A török hatóságok a legnagyobb készüléket teszik egy Grabova elleni hadjáratra vagy a lázangé raják mielőbbi lecsendesítésére, mely utóbbiak azonban legkevésbé se akarják a török törvényszerű uralmát elismerni. A Bosnia, s Hercegovinában toborzott szabadcsapatok Billec felé indítatnak, hová a nemrég Klekben kiszállított négy zászlóalj is elindult. Az új hadjáratra szánt serget 25,000 főig akarják emelni. A fölkelő raják, főbátorítva a feketehegyiek legutóbbi sikere által, nem csak hódolni nem szándékoznak, hanem rabló bandák-ként lopva rabolva barangolják be az országot. Csak a legujabban elérték fel egy Mostártól 6 órányira fekvő helységet. A falukban elszórtan élő törökök családostul a kerületi főhelyekre vonulnak vissza, mert félnek a raják kiírt fegyvereitől. Klobuk erődnek ostroma még mind tart. Az ostromlók a klobuki vidékhez tartozó néhány helységet kirablották és elpusztították. Az azokban lakó törökök Trebinjébe futottak. sat.

— A kandiai fölkelési mozgalom befejezettnek látszik, A török porta biztosa oda érkezte után a raják beadák panaszaikat és haza mentek: így jelentik ezt stambuli jun. 14-ki tudósítások.

Franciaország. — A konferencia eddigi öt ülésének egyetlen eredménye: a Dunafejedelemségek uniójának bukása. Hanem Franciaország részéről most, miután az elv menthellenül veszte van, a részletek vitatása körül mindenféle nehézséggel állnak elő, s az egyesülésnek, ha nem is jelenét, de legalább jövőjét meg akarják mentetni; hanem Ausztria, Anglia, s a porta szorosán csatlakoznak egymáshoz, s ama törekvéseket ellensúlyozzák. Az osztrák és angol politika közt soha oly szembetűnő és benső egyetértés nem létezett, mint e perczben, ámbar még bizonyítást vár azon hír, miszerint — főleg a montenegrói ügyre való tekintettel — Ausztria és a porta közt külön conventio kötöttet, s Angol- és Poroszországgal is közöltetett, hogy Anglia föltétlenül hozzá állt volna, míg Poroszország részéről bizonyos habozás látszott, mely azonban talán abban találná okát, hogy ily lépés az eddigi politikát lényegesen megmástaná, erre pedig a porosz herceg, míg csak bátyja helyett, s ennek nevében viszi a kormányt, nem véli magát feljogosultnak.

— A jun. 15-ki „Moniteur“ közli az eddigi belügyminiszter elbocsátását, s helyébe Delangle főlebbeszési törvényszéki elnökre kinevezését, de úgy, hogy címéből: „a belügyek és a közbiztonság minisztere“, melyet Espinasse viselt, az utóbbi cím elmaradt. Mind „a Patrie“ mind a „Pays“ figyelmeztetnek e

körülményre, bárha az első annak nem nagy fontosságot tulajdonít; azonban a „Pays“ a belügyminiszter volt címének helyreállításában azt látja, hogy azon helyzet, melyet ama címzett jelölt, többé nem létezik, s bizonyosságot tesz azon mely nyugalmról, mely az egész császárságban azon aggodalmakat követte, melyeket a januári komoly események előidézték. A felhivatalos lapok továbbá kiemelik, hogy Delangle, mint senator, egyike volt a jótékony intézetek javaira vonatkozó rendelet leghevesebb ellenzőinek. Az igazságügy emberének egy katonai helyetti kineveztetését Párisban általában engedménynek tekintik a közvélemény irányában; egy-szersmind mindazok megczáfolásának jelentőségével ruházzák azt fel, kik azt hiszik, hogy a császárság már csak katonai terrorizmussal képes magát fenntartani.

A megyei választások általában a kormány szellemében ütöttek ki; azonban sok helyen oly kevés választó vett azokban részt, hogy a választók törvényes számának hiányánál fogva új választásnak kellend történnie.

— A „Moniteur“ válasza a „Times“-nek a francia készüléket érdeklő cikkére igen rövid, s csak a cs. kormánynak már többször adott biztosítását ismétli. Ezen cikk így szól: „Mintegy negyed év előtt azt állították az angol lapok, hogy a francia kormány rendkívüli fegyverkezéseket készít elő; ma ujjolag felmerülnek a régi állítások, s mi azokat újból alaptalanoknak nyilvánítjuk. A száraz és vízi haderők, melyek csak egy év előtt az 1858-ki budget számára lőnek megállapítva, nem szaporítottak.“ Ezen nyilatkozatban csak az van mondva, hogy a mai tényleges létszám még folyvást a múlt évi, ellenben a hadikikötőkben, s a csatorna, az oceán, és a Földközi-Tenger partjain történő fegyverkezésekről, valamint az arsenálban folyó munkálatokról stb. egy szó sincs mondva. A hivatalos lap nyilatkozatának tehát, bármily szabatos is egyrészt, még is két oldala van, s ennél fogva alig fogja a szomszéd államoknak egyszer felébredt aggodalmait teljesen lecsillapítani. Párisban azonban a „Moniteur“ e cikke jó hatást tett, bár éppen nem lepett meg, mert arra el voltak készülve. Mindamellett a harczi hírek itt se fognak eltűnni, ezek már a levegőben vannak, s majd csak akkor fognak megszűnni, ha a „Moniteur“ egyéb rendszabályokat is közé fog tenni, s ekkor fog a közvélemény is megnyugodni.

Anglia. — Az angol felsőház nem hagyta magát elragatni Disraelinek a jun. 11-ki alházi ülésben mondott elmésségeivel; hanem Brougham lord a jun. 15-diki ülésben azon kérdést tevő: vajjon Europa jelen helyzetével szemközt van-e gondoskodva a hajóhadnak legénységgel való ellátásáról? És Malmesbury lord igent mondott, azt tévén hozzá: hogy a részletekről külön bizottmány tanácskozik.

— India jövődó kormányzását illetőleg több indítvány került szőnyegre. Az indiai minisztert kötelességei teljesítésében támogató tanácskamra iránti indítvány a kabinet kívánatahoz képest meg lön szavazva. Továbbá: hogy az indiai ügyek vezetésében minél több tudományt és tapasztalatást szerezhessenek, czélszerű, hogy a tanácskamra tagjainak jelentékenyebb része szabályilag megállapítandó évekig Indiában szolgált legyen: ez indítványt azon módosítással, hogy a „szolgált“ szó után még álljon e szó is: „vagy lakott“, el lön fogadva.

Koletin di á b ó l jó hírek jönnek mostaság. A visszahódítás fegyver után gyorsan foly, de még inkább a kiengesztelés politikája folytán. Mint Bombay-ból máj. 19-ről jelentik: Sir Colin Campbell, 7-én Boreilhyt heves harc nélkül elfoglalta; Rohilkund egészen meg van szállva. Annesia van kihirdetve; a nyugalm helyre állott, Audh már nyugodtabb; a földbirtokosság meghódolt. Rose eldöntő csatában megverte az ellenséget, s Kalpi ellen nyomult.

— A „Times“ lapnak a franciaországi hadi készülétekről szóló cikke így hangzik: „Nekünk megvan a szerencsénk, hogy oly kormányunk van, mely ha el lehet hinnünk, a mit mond, feltalálta az utat és módot, miként kell kiengesztelni Franciaországot, a nélkül, hogy a kiengesztelés szokott eszközeihez nyúlva. Azonban egy szerencsétlen tény tolakodik szüntelen szemünk elé, mindamellett, hogy erőnk erejével el akarjuk magunkkal hitetni, hogy a politikai légkör Franciaország felé oly tiszta, miként mi ohajtjuk. — Franciaország készül; minő czéla vagy harcra, ki mellett és ki ellen, azt nem tudjuk, de kétség kívül oly mértékben, oly módszer szerint, oly rendszeresen és neki szánva, hogy minden szomszédaira nézve igazán féltelmessé lesz. — Franciaország készül, ez elvitáztalan, még pedig kétség tengeren és szárazon. Eddig is nagy hadserege tetemesen szaporították, s azon ponton áll, hogy egy vaspályát befejezzen, mely a cherbourgi erődtírményekkel minden katonai államát összekötöttebbé hozza. Ezenkívül egy nagy gőzös flottán dolgoztat, mely a haditudomány legújabb és legjobb elvei szerint fegyvereztetik fel és mozgaltatják. A katonai elem nem csak szándékosan erősítették, hanem a polgári rend felett oly uralkodást követel magának, mely naponként öntudatosabban és világosabban lép fel, s bennünket egy ily egyensúlyból kiesett országgal való viszonyaink iránt aggodalomba ejt. Hiában keresünk Franciaország helyzetében ezen sajátos rendszabályra magyarázatot, melyet nem is örömet hozunk szóba. Franciaország állapotát olyan, hogy az minden, nem elkerülhetetlenül szükséges katonai vagy hajóhad kiadást mód nélkül czéltalanak tünnet fel... Franciaországnak — így folytatja alább — csak kevés és jelentéktelen gyarmatai vannak, — nincs kül- tengeri kereskedése, melyet védenie, nincs elcseszülő Indiája, melyet visszahódítania kellene, s partjait támadástól nem félheti. Miért fegyverzi és szaporítja tehát hajóhadát. — Nekünk jogunk van ezen kérdéshez; mert mindegy, bárki ellen kovácsoltassanak a menykövek, az ily hadikészületek, a melyek béke közepett azon hatással bírnak, hogy rák és szomszédainkra a háboru nyomorából és szerencsétlenségéből sokat mérnek. Ha Franciaország a maga száraz és tengeri erejét egyáltalában szaporítani akarja, akkor minket szomszédait, és szövetségeseit arra kényszerít, hogy hasonló legyenek. Nekünk ezen kis szigeten sokkal több mindenünk áll a kockán, sem hogy létezésünket egy bármely hű szövetséges engedelme és elnézésére, s egy külföldi, habár még oly nagylelkű fedelem jó tetszésre építhetők. ... Mi nem tehetünk kevesebbet, minthogy militiánkat öltöztessük le, s a csatornába egy költséges flottát állítunk, tisztán védelemből, egy oly hatalom fenyegető állása folytán, ki ugyan azon lélekzettel azt mondja nekünk, hogy ő a mi szíves barátunk és biztos szövetségünk. Mi jobb szeretnénk más bizonyítékokat a szíveség, barátság és szövetség felől. Ideje, hogy valahára tisztába jöjünk. Az utóbbi időkben kissé túlságosan sok bókot váltottunk, arczokat vágtunk; pedig angol részről egy kevés őszinteség, habár csak újdonsága tekintetéből is, valódi felüdítés lenne. Mi tehát bátorodunk Napoleon császárnak teljes tisztelettel megjegyezni, hogy Anglia őszintén ohajt az ő jó barátja és valódi szövetségese lenni; hogy mi e czélból sok áldozatot tettünk, s még többet is készek vagyunk tenni; azonban ő sokat kíván akkor, midőn mindazon segélyt és belolyást, melyet neki az angol szövetség nyújthat, fel akarja használni, de egyszersmind a maga hatalmas készülétei által rák oly hadiadót kíván nyomni, melyet mi nem örömet viselünk, s amely a mi nyakunkra a valódi ellenségeskedés nyomoraiból sokat hárít stb.“

UJ POSTA.

Bel- és külföldi lapok legujabban rebesgeték, hogy Bécsben az osztrák külügyminiszter, s a török követ közt formaszertint conventio kötöttet volna. Jólétesült helyről ellentmondanak e hírek, semmi egyezés, semmi aláírás nem történt, hanem csak több ízben volt értekezés a két diplomata közt a pillanat kérdései felett. Ez értekezletek igen is vonatkozhattak a párisi conferentia feladatára szinzyug mint a montenegrói ügybájra. Az elsőre nézve írják, hogy Franciaország, habár a fejedelemségek uniójáról elvben letett is, mindazáltal azt tényleg kívánja életbe léptetni, az által, hogy oly közigazgatási, katonai és vámmügyi egyesülést ügyekszik létrehozni, mely e tartományoknak későbbi teljes egybeolvadása iránt nyujtana reményt. A „Times“ szerint a conferentián az ugynevezett foksányi terv nyert elsőséget. E terv szerint a fejedelemségeknek egy divánja, mely Foksányban gyűlne egybe, s két hoszpodárja lenne. A „Times“ hozzá teszi, miképp b. Hübner az ily monstruos tervért nem akárván kezességet vállalni, a jegyzőkönyvet nem írta alá.

— A „Moniteur“ azon jelentése, hogy a francia közepentengeri flotta f. hó 15-ke óta induló készen áll, talán kelletlenül is nyugtalanítólag hangzik, mit már azon körülmény mutat, hogy a „Moniteur“ azt egyáltalában jelenti. Hivatalos lapoknak mint tudjuk mindenütt azon kíválságuk van, hogy fontos tudósításokkal mindig a legkésőbbben állnak elő, s azért megfordítva is tehetni azon következtetést, hogy oly tudósítás, a melyet idején közölnek, nem lehet nagyon fontos. 20-dikán mint mondják, az egész hajóhad tengerre indul s először is az afrikai partok felé (ez talán demonstratio lenne Marokko ellen, miről legujabban szó is volt) s aztán Cherbourgba, az ottani ünnepélyeknek „diesdítője“ végett. Hogy angol részről is minden lehető megtesznek, hogy szükség esetében közrehasználnak azon ünnepély „diszcsdítőjére“, tanúsítja az angol csatorna-flottának nagyszerű erősítése, mely képes legyen majd a francia üdvövéseket ha szükség elég hangosan adni vissza.

— Az angol felsőház jun. 17. éji ülésében Malmesbury lord, az oxfordi püspök kérdésére válaszulva kijelenté mikép Amerika a hajóknak se megállítását, se megmozgatását nem akarja megengedni. Azonban Amerika remélhetőleg közreműködendik egy tengeri rendőrség felállítására, oly czélból, hogy az amerikai lobogóval a rabszolgakereskedő hajók részéről visszaállítás megátallassék. Hardwicke azt erősíté, hogy a francia kormány ohajtja a négerkivitelének megszüntetését. A alsóházban a 6-ik resolutio tárgyalása félbeszakasztatott; mivel a kormány egy, a már megvitattott 5 resolutiora alapított, teljesen kidolgozott indiaiügyi billt terjeszt elő. Ez utóbbi kereszttül meg s az első felolvasáson.

NYILATKOZAT.

Alólirott t. Gyurits Antal ur igazolása végett kötelességének ismeri kijelenteni: hogy ő a „Kath. nő“ című művéből a köteles példányokat pontosan elszállítatá; a hanyagság és gondatlanság egyedül egyik itteni kereskedő szállító-ügynökséget terheli, hol a könyvek april eleje óta heverték.

Kolozsvárt, jun. 20. 1858.

Horváth Pius.

Bécsi börze. — Junius 17-dikén. Erdélyi urbéri papir 79³/₄. Magyar urbéri papir 80¹/₁₀. Nemzeti kölcsön 83³/₈. Arany 7¹/₂. (darabja 4 frt 50³/₁₀ kr) Ezüst 4³/₈.

Felelős a szerkesztésért BERDE ÁRON.

Urbérkárptólási tőke-utalványozás.

A kolozsvári cs. k. megyei törvényszék utján máj. 2-ról, 1858. Golya Eszter öz. Baranyai Péternek kis-petri, tamudfalvi birt. után 1707 ft 13 $\frac{1}{2}$ kr. — Szombathal Istvánnak maros-bogáthi birtoka után 251 ft 44 $\frac{1}{2}$ kr. — Tarcaza Mihálynak m.-sárdi, makói birt. után 534 ft 37 kr. — Sikó Lajosnak szász-ujfalvi birt. után 2540 ft 43 $\frac{1}{2}$ kr. — Bola Berekának füzkúti birt. után 251 ft 43 kr. — Hatfaludi Lajos örököseinek ördögkeresztúri birt. után 2630 ft 46 $\frac{1}{2}$ kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók jul. 20-ig. Targyalási nap szept. 24-dike d. e. 9 órákor.

A kolozsvári cs. k. megyei törvényszék utján április 25-ről, 1858. Öz. gróf Bánffy Dénesné sz. l. b. Schilling Johannának örököseinek, gy.-vársárhelyi, lapistya, nagy-kapusi, egerbegyi, göngöi, hideghávi, hidegcsamosi, laktelki, septéri, szászlonai, mari-eli, gyalui, kiskapusi birt. után 55,592 ft 45 $\frac{1}{2}$ kr. — gr. Lázár Józsefnek oláh-topolca birt. után 1444 ft 33 $\frac{1}{2}$ kr. — Thót Klára Beregszászi Imrénének boosi, rődi birt. után 2482 ft 19 kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók jul. 10-ig. Targyalási nap szept. 14-dike d. e. 9 órákor.

A m.-vásárhelyi cs. k. megyei törv. szék utján máj. 7-ről, 1858. Cserey Jánosnak szász-nádosi birt. után 30 ft 41 kr. — Pásztói Rózsiának abosfalvi, lazdódi, bábalmai birt. után 2404 ft 31 kr. — gr. Haller Ignácznak kerellő-szentpáli, sz.-margitai, vidrátszegi, jövedései birt. után 1725 ft 59 $\frac{1}{2}$ kr. — Ács Ferencnek széplaki, kőrd-szentmártoni birt. után 2169 ft 9 $\frac{1}{2}$ kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók jul. 10-ig. Targyalási nap szept. 10-dike d. e. 9 órákor.

A kolozsvári cs. k. megyei törvényszék utján április 20-ról, 1858. Id. gr. Teleki Domokosnak m.-derzei, kis-jenei birt. után 4042 ft 30 kr. — b. Bánffy Jánosnak berestelki birt. után 6554 ft 53 $\frac{1}{2}$ kr. — öz. id. gr. Teleki Józsefnek szül. Mészáros, úgy gróf Teleki Sándor és Gyulának m. hodáti birtoka után 63 ft 36 kr. — gr. Haller Borbára öz. id. gr. Bethlen Józsefnek fiaival együtt kez. szüi birt. után 6736 ft 21 kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók jul. 6-ig. Targyalási nap szept. 10-ke délelőtt 9 órákor.

A székbeni cs. k. megyei törvényszék utján máj. 10-ről, 1858. Pap Alajosnak kövesdi, vecserdi, alsó-gezei birt. után 1243 ft 20 $\frac{1}{2}$ kr. — gr. Bethlen Mihálynak alsó-rákosi, máthéfalvi birt. után 56816 ft 49 kr. — Jankó Zsigmondnak peselneki birt. után 127 ft 36 $\frac{1}{2}$ kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók jul. 17-ig. Targyalási nap szept. 17-dike d. e. 9 órákor.

A székbeni cs. k. megyei törvényszék utján máj. 26-ról, 1858. Somogyi Károlynak mohai, héjasfalvi birt. után 2227 ft 47 $\frac{1}{2}$ kr. — Berivói Boér Károlynak galaczi birt. u. 899 ft 36 $\frac{1}{2}$ kr. — Szentkirályi Ignác sz. Teréznek pálosi birt. után 1422 ft 29 kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók jul. 15-ig. Targyalási nap szept. 3-ka d. e. 9 órákor.

A dézsi és k. megyei törvényszék utján máj. 4-ről, 1858. Pap Vaszi és Pap Mária Botha Simonának brebfalvi birt. után 90 ft 35 kr. — gr. Kemény Sámuelnek somkupa-taki birt. után 18670 ft 17 $\frac{1}{2}$ kr. — Kaczai Jánosnak luskai, o. némethi birt. után 1297 ft 17 kr. — Keczei Eszter öz. Cserey Sándornak kaczói, némethi, szilágytői birt. után 3336 ft 14 kr. — Csernátóni Borbárának felső-oroszlalvi birtoka után 6226 ft 43 kr. — Csákány Dánielnek mányai birt. után 1454 ft 48 kr. — Bodor Domokosnak némethi birt. után 37 ft 48 kr. — Gyarmathi Jánosnak mányai birt. után 879 ft 26 kr. pestesi birt. után 1323 ft 39 kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók jul. 21-ig. Targyalási nap I. II. III. és IV-nek szept. 15-ke, V. VI. VII. és VIII-nak szept. 20-dike d. e. 9 órákor.

A maros-vásárhelyi cs. k. megyei törvényszék utján április 30-ról, 1858. 1) Nemes Kata öz. Beteg Gábornak hosszúaszi, hosszúpataki, glogovizai birt. után 2408 ft 58 kr. — 2) Maurer József Székely Gergelynek zágoni birt. után 588 ft 58 kr. — fülelki birt. után 532 ft 53 kr. — 3) Felszegi Istvánnak mikfalvi, n.-cseregdi, szamosztelki, o-solymosi birt. után 5678 ft 13 $\frac{1}{2}$ kr. — gógányarajai, góványi, kundi birt. után 2369 ft 52 $\frac{1}{2}$ kr. — 4) Inczédi Zsuzsanna Barok Józsefnak csapói birt. után 628 ft 15 kr. — 5) Id. Szekeres Jánosnak uralji birt. után 3386 ft 29 kr. — 6) Siményi János örököseinek széplaki, kis-szölösi birt. után 2627 ft 43 kr. — 7) Székely Károlynak fülelki birt. után 299 ft 8 kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók jul. 13-ig. Targyalási nap 1. és 2-nak szept. 13-ka, 3. és 4-nak szept. 14-ke, 5. 6. és 7-nek szept. 15-ke d. e. 9 órákor.

A kolozsvári cs. k. megyei törv. szék utján április 25-ről, 1858. Barcsay Polixena gróf Lázár Mórícznak billaki, fellaki, neezi, szentfalvi birt. után 29,652 ft 25 kr. — id. gróf Bethlen Lajosnak szász-kerlési, sajó-magyarósi birt. után 14 696 ft 24 kr. — Csiki Józsefnek mező-klárfalvi birt. után 6689 ft 22 $\frac{1}{2}$ kr. — gróf Kemény Sámuelnek m.-szenmártoni birt. után 12,842 ft 30 kr. — Bodola Sámuelnek, mint a ref. püspöki birtok képviselőjének, vajdaszent. után 1364 ft 16 $\frac{1}{2}$ kr. — Macskási Gáspár örökösei: Imre és Katarinának Gajzágó Salamonnak faragói birt. után 3401 ft 15 kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók jul. 10-ig. Targyalási nap szept. 13-dike d. e. 9 órákor.

A m.-vásárhelyi cs. k. megyei törvényszék utján május 15-ről, 1858. Zeyk Zsuzsanna öz. b. Bánffy Ferencnek oláh-solymosi birt. után 1057 ft 17 $\frac{1}{2}$ kr. — gr. Gyulai Lajosnak oláh-andrásfalvi birt. után 7525 ft 34 kr. — Zsombori Anna örökösei, mint érje Benkő Ferenc és fia Miklósnek kis-szölösi birt. után 89 ft 33 kr. — Máriafi Dávidnak kis-szölösi birt. után 58 ft 7 kr. — Tolnai Gábornak bábalmai, erdőaljai, somogyi, keszleri, sz.-nádosi, hélturi birtoka után 11,577 ft 21 kr. — Gerendi Mária m. kis-sárosi, gógányi birt. után 1821 ft 56 kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók jul. 20-ig. Targyalási nap szept. 20-ka d. e. 9 órákor.

A zilahi és szász kir. törv. szék utján márcz. 22-ről, 1858. Gr. Nemes Ábrahámnak magyar csaholyi birt. után 2008 ft 25 kr. — gróf Andrási Lászlónak göröcsői, bredi, fürmésy, haraklányi, mojradi birt. után 75,649 ft 11 kr. — Viski Józsefnek neje szül. Kellő Annával debreni, kucsi birt. után 2478 ft 51 $\frac{1}{2}$ kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók jun. 15-ig. Targyalási nap aug. 21-ke d. e. 9 órákor.

A zilahi cs. k. megyei törv. szék utján márcz. 29-ről, 1858. Szombathalvi Györgynek zálnaki, újnémethi, szödemeteri birt. után 1943 ft 50 kr. — László Józsefnek badoni birt. u. 222 ft 11 $\frac{1}{2}$ kr. — Bocskási Mártonnak alsó báni, alsó kaznácsi, detreheimi elgyisi, felső-kaznácsi, halmási, krasznai, nagyfalvi, lőthfalvi, zoványi birt. után 9224 ft 49 kr. — Halmaági Teréz öz. Becski Józsefnak szánói, orboi, sámsoni birt. után 4739 ft 42 $\frac{1}{2}$ kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók jun. 29-ig. Targyalási nap aug. 28-ka d. e. 9 órákor.

A szebeni cs. k. megyei törvényszék utján április 26-ról, 1858. B. Radák Istvánnak alsó-gezei, rovási birt. után 7026 ft 53 $\frac{1}{2}$ kr. — Szikszai Julianna, Anna, Ferencnek s. a. Gergely József örököseinek kőrczei birt. után 311 ft 38 $\frac{1}{2}$ kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók 1 nek jun. 19-ig, — 2-nak jun. 26-ig. Targyalási nap 1-nak aug. 19-ke, 2-diknek aug. 26-ka d. e. 9 órákor.

A károlyfejevári cs. k. megyei törvényszék utján április 26-ról, 1858. Erzsénes Sámuelnek maros-kapitani birt. után 503 ft 29 kr. — Jakab András örököseinek u. m. Jakab Sándor, Jakab Anna öz. Pálfi, Jakab Zsuzsanna Menaságiné, Jakab Kata, Fábriának czintosi birt. után 1470 ft 24 kr. — Dráveczky Julia öz. Simay Lajosnak magyar-forrói, magyar-herpei birtoka után 2522 ft 7 $\frac{1}{2}$ kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók jun. 5-ig. Targyalási nap szept. 14-ke d. e. 9 órákor.

A brassai cs. k. megyei törv. szék utján április 24-ről, 1858. Berivói Boér Károlynak n.-berivói, teleki, récei birt. után 1378 ft 5 $\frac{1}{2}$ kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók jun. 30-ig. Targyalási nap aug. 31-ke d. e. 9 órákor.

A kolozsvári cs. k. megyei törvényszék utján április 13-ról, 1858. Draviczki Julianna öz. Somay Lajosnak magyar derzei, tihói birt. után 414 ft 13 kr. — B. Dicszegi Antalnak kecsedi birt. után 3035 ft 37 $\frac{1}{2}$ kr. — Egerházi Istvánnak debreci, széplaki birtoka után 138 ft 15 $\frac{1}{2}$ kr. — gr. Teleki Luizának saji, magyarósi, harinai, galaczi birt. után 4381 ft 11 $\frac{1}{2}$ kr. — Szőcs Mihálynak füzkúti birt. után 678 ft 24 kr. — Eperjesi Jánosnak füzkúti birt. után 1018 ft 16 $\frac{1}{2}$ kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók jul. 2-ig. Targyalási nap szept. 4-ke d. e. 9 órákor.

A kolozsvári cs. k. megyei törvényszék utján április 8-ról, 1858. Barcsai Gergelynek szász-pentei birt. után 3279 ft 31 $\frac{1}{2}$ kr. dtdo mező-szegyeli, mező-keménytelki birtoka után 5520 ft urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók jun. 27-ig. Targyalási nap aug. 28-ka d. e. 9 órákor.

A kolozsvári cs. k. megyei törv. szék utján

Vér Rozália öz. Kendeffy Farkasnak karai, boosi, incseli, rődi, deritői birt. után 13,738 ft 22 kr. — m.-völkei, m.-sz.-mártoni m.-szentgyörgyi birt. után 13,647 ft 42 kr. — Kiszoly Domokosnak kalota-ujfalvi, kelezdi, m.-valkói birt. után 1763 ft 55 kr. — Sajgó Andrásnak kelezdi, m.-valkói birt. után 79 ft 16 kr. — Jármí Jódith öz. Sárosi Ferencnek o.-dellői, m.-dellői birt. után 737 ft 53 kr. — Szombathalvi Terézia Kozma Lajosnak k.-petri, tamásfalvi birt. után 795 ft 37 $\frac{1}{2}$ kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók jul. 24-ig. Targyalási nap oct. 12-ke d. e. 9 órákor.

A kolozsvári cs. k. megyei törv. szék utján Biró Zsuzsanna öz. Szabó Károlyné, Biró József, öz. Mohai Adámné, Biró Veronika, öz. Josuczy Lajosné, Biró László, Reilig Józsefnek k. földi, stánai birt. után 1375 ft 39 kr. — Balog Eszternek pokostelki, réczkeresztúri birt. után 785 ft 10 kr. — Csizsér Julianna öz. Egyed Jánosnak m.-köblösi, h. macskási, borsai, gyulai birt. után 1442 ft 10 kr. — Sipos Mária öz. Kenderesi Sándornak m.-szentjakabi birt. után 1694 ft 35 kr. Hajdu Jánosnak k. szederesi birt. u. 98 ft 57 $\frac{1}{2}$ kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók ju. 24-ig. Targyalási nap oct. 15-ke d. e. 9 órákor.

A kolozsvári cs. k. megyei törv. szék utján Zsigmond Lajos és Zsuzsannának tamásfalvi birt. után 849 ft 6 $\frac{1}{2}$ kr. — id. Zsigmond Lajosnak sz.-péterfalvi, felegregyi b. u. 636 ft 25 kr. — Tarcaza Lina Zsigmond Miklósné és Tarcaza Rozália öz. b. Inczédi Gergelyné, most Karácsoni Sándornak szomorodoki birt. után 385 ft 15 kr. — Graur Antal és Tarcaza Lina Zsigmond Miklósné, Tarcaza Rozália b. Inczédi Gergelynének szomorodoki birt. után 304 ft 10 kr. — dtdo szomorodoki, diósi, o.-budai birtoka után 1990 ft 23 $\frac{1}{2}$ kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók jul. 24-ig. Targyalási nap oct. 18-ka d. e. 9 órákor.

A kolozsvári cs. k. megyei törv. szék utján Kelemen Benjaminsz. szucsági b. u. 2892 ft 1 $\frac{1}{2}$ kr. — Bogdány Bertának, mint anyja Füzesi Krisztina után örökösek apahidai birt. u. 750 ft 53 kr. — Urmánczi Jánosnak mint gr. Lázár Éva öz. P. Horváth Dánielné jogostojának o.-topolcai birt. után 1860 ft 26 $\frac{1}{2}$ kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók jul. 24-ig. Targyalási nap oct. 29-ke d. e. 9 órákor.

A dézsi cs. k. megyei törvényszék utján Vér Kátának kurulyai birt. után 215 ft 46 kr. — Katona Erzsébet öz. Katona Lászlónak galgói birt. után 1478 ft 53 kr. — póntelki, szilágytői, o. bogáthi birt. után 3386 ft 29 kr. — Bardocz Eleknek sajó-udvarhelyi, kocsi, m.-nemegyei, magos-mári, priszlopi, csőpáni, luskai, szász-brétei, joháti, o.-némethi, borlyaszai, omálajai, virágosberki birt. után 15,881 ft 21 $\frac{1}{2}$ kr. — gr. Bethlen Mária öz. Kendeffy Lajosnak oláh-némethi, kocsi, o.-nemegyei birt. után 3045 ft 35 kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók jul. 24-ig. Targyalási nap szept. 20-ka d. e. 9 órákor.

MAGÁN HIRDETÉSEK.

(4—12)

Szállítmányi Hirdetés.

A cs. k. szab. tiszai vaspálya szállítványozói

HOLLANDER TESTVÉREK PESTEN

A. Steinfeld és Feischl Debreczenben és N.-Váradon

ajánlják szolgálatukat, Debreczen és N.-Váradon át Erdély és visszafelé szállítandó javak fölvételére, jó kezelés s főleg kedvező feltételek mellett.

Ügynökség:

N.-Váradon Adler Ign. és Fenyvessy, Zöldfa-utczá, szemben a „Zöldfához“ czimzett szállóházzal.

(447)

(4—4)

Szeszgyár-eladás.

Csiki és Zsigmond kolozsvári külső-magyar-utcai közös szeszgyárak szerződési ideje a jövő tavasszal kitelik. — gyárakat eladni határozta. — Értekezni lehet a tulajdonosokkal.

(453)

(3—3)

Sertés eladás.

Gróf Pejcscevi Mark szilágy-szebi jószágban 150 darab fehér mangalica-faiu két és egy éves sertés eladó. Egyenként, vagy kisebb mennyiségben kaphatók Borsán is hivatali való kitűnő szep és nagy testű fehér mangalica és félvér angol ártányok. Értekezni lehet az alótárnál. Borsá, jun. 6-kán, 1858.

Keményi József, jószágigazgató.

(461)

(2—3)

Ház-eladás.

Főgoly-utczára 101. számú napsóron levő 160 □ öl kiterjedésű ház és telek 3 szoba, egy konyha és 1 kőpinczével eladó. Értekezhetni Kémer Sámuel kereskedésében

(465)

(4—3)

Hirdetés.

Kolozsvárt a k. monostor-utczában a 166. szám alatti 6 szobából, kamara 2 konyha és 3 pinczéből álló ház és két utczára nyúló nagy kiterjedésű telek szabad kézből eladó levén, ára iránt értekezni lehet Kolozsvárt b. monostor-utczában a 154 sz. alatti háztulajdonossal.

(452)

(3—3)

Kiadó jó Zongora keresztek. Értekezhetni Stein J. ur könyvkereskedésében.

(456)

(3—3)

Eladó jószág.

Kolozsvár, Dézs és Szamosújvár között a választott járásba bevezett Recze-Keresztúr helységében egy szép nemesi birtok, mely áll: szántó, kaszáló és szép kiterjedésű erdőkből szabad kézből örök áron eladó. Értekezhetni felőle Kolozsvárt, piacz sor 160 szám alatti gr. Rhédey háznál lakó jószág felügyelő Bánfyai Vitélissal.

(461)

(2—3)

Közgyűlés.

A m. valkói, kelezdi és k. ujfalusi t. birtokos urak tisztelettel fölhívnak f. évi jul. 7-kén d. e. 9 órákor Kolozsvárt a m. b. Jósika Lajos ur ónga házával tartandó birtokosi közgyűlésen személyesen megjelenni, vagy magukat meghatalmazottjuk által képviseltetni. — Targyalásnak:

1. A kisajátításra felajánlott fűvesztek miként való megváltása.
2. Az új kezelési terv megvizsgálása és felállítása.

A magukat nem képviseltető vagy személyesen meg nem jelenő t. birtokos urak szavazata a többséghez fog számítani.

Incel, jun. 15. 1858.

Gyarmathy Miklós, al inspector a m. valkói közhavasoknak.

(421)

(4—4)

Stein János-nál Kolozsvárt és Wittich József-nél M.-Vásárhelyt kaphatók: Legújabb és leghasznosabb

MEHESZ KÖNYV,

több évi tapasztalat után írta Korbuly János. Ára 12 kr.

Egy mezei gazda élete,

elkerülhetetlenül szükséges olvasó-könyv, a kisebb tehetségű gazdák s főleg a köznépp számára, írta Biró Miklós. Ára 1 ft 20 kr.

Milotai Ferenc,

Az erdélyi gazda kézikönyve,

a gazdaságot alaposan tanulni igyekezők számára. Ára csak 1 forint.

Izletes méhtenyésztés

vagy a méhtenyésztésnek új módjáról, a méhkasoknak az idő kívánatához alkalmazott új neméről, melyből a méhek össz-füstölése és megöletése nélkül a mézet sérelmen nélkül, az év akármely szakában elvehetni; több évi öntapasztalat után közrebocsátotta Szarka Sándor. Ára 1 ft.

Népszerű törvény-kalauz a közéletbe vágó legfontosabb új törvényeknek, nevezetesen az urberis földteher-mentesítési cs. k. nyilt-parancsoknak, a váltószabályoknak, peres ügyeken kívüli jogügyletekbeni eljárás iránti utasításnak, a városi, s sikkoldi eseléd rendtartásnak népszerű előadása. Különösen, falusi jegyzők, néptanítók, gazdasági-tisztek, községek és ezéhek előjárói, mesteremberek, mezei-gazdák, s minden a törvényekben kevésbé jártas honpolgárok számára, ára kemény tablaba köve 1 ft 20 krp.

Pálffy A. a zatyai ház, regény. 2 k. ára 2 fr.